

Herkó Páter

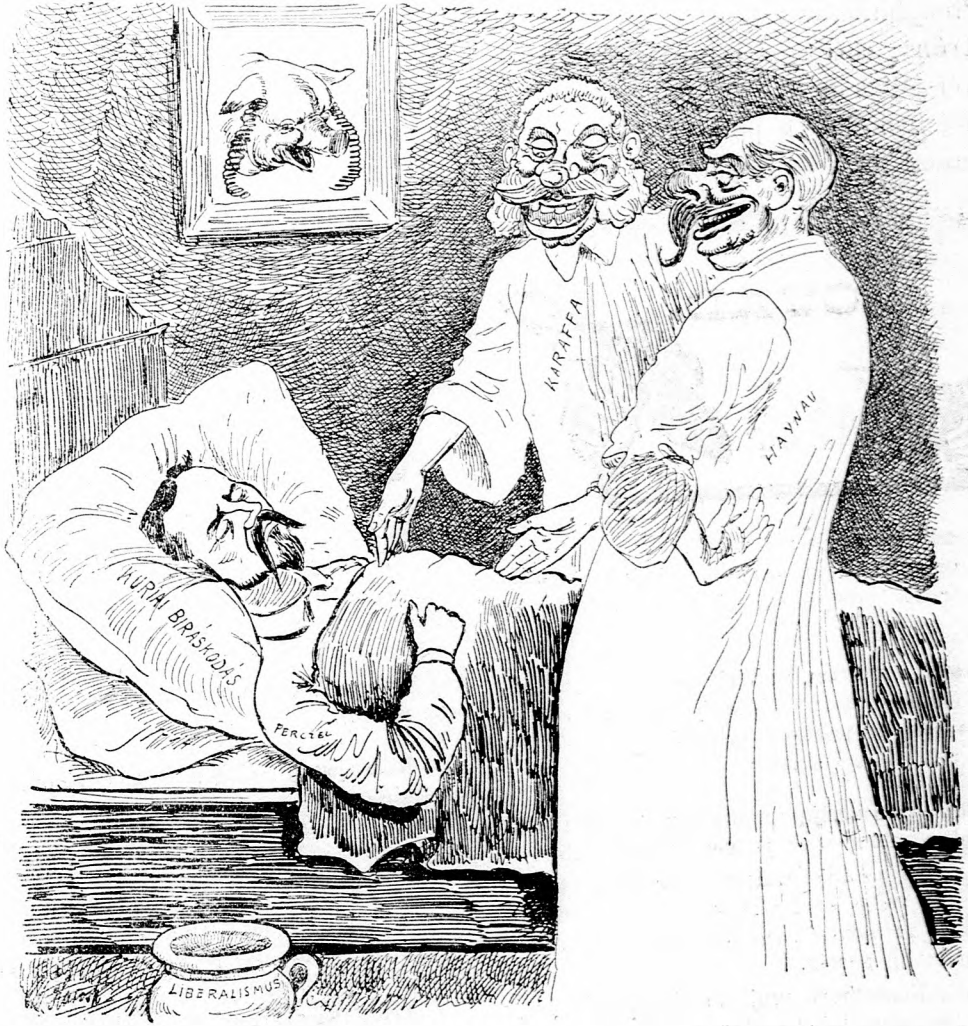

Redakcia a vydavateľstvo :
Budapešť, Zsibárus-uteza 7. szám.

Vychádza každú nedeľu.
Jednotlivé číslo 8 kr.

Predplatná cena :
na celý rok 2 zl., na pol roka 1 zl.

Národní kati.

Karaffa } Zdrav buď, súdruhu, však ty ešte i nás prekabátiš! (Ti dvaja utláčali neodvislé smýšľanie
Hajnau } v Maďarorságu.)

Prosíme, ba neustúpne žiadame, aby v každom kat. kruhu a hostinci „Herkó Páter“ slovenský sme mohli čítať.

Vyzvanie k predplateniu.

Sú na svete noviny
Herkó Páter rečené.
Na ne predplaťte, boľy
By už zabezpečené.
Slováci, no ukážte
Ešte jedny mi také,
Ktoré by s obrázkami
Stály na rok dva zlaté.
Tieto treba noviny,
Môj ľudu, podporovať,
Ba ešte i nových tiež
Predplatiteľov získaf.
Kružhy, ruženské spolky,
Ači jejích údovia,
Hej nemajte vy pokoj.
Zakiaľ na ne predplatia.

Veru ony sú smelé,
Nikoho sa nebojáf,
Kto je nesvedomity,
Nedajú mu pokoja.
Nech je to hocaký pán,
Nech má fuzy, či bradu,
Mores ích my učíme,
Všetkých veru do radu.
A to všetko činíme;
Pláťte a dopisujte,
Leb' bez vašej podpory
Človeku možnosť ujde.
Hólem, sólem, hepp, hepp, hepp
Len predplatiť treba hneď!
V černidle tiež nenie jed!!

J. N. J.

Odanenie bursy je zas v reči.
Shromažďia sa páni bursovi, oni ale vraj necheú
svojou poradou predpisovať ministri, čoho sa má
držaf.

Pokerúć len čítam, že Wekerle je poverený, aby
bol správcom výstavy misiovej, vždy mi i bez ú
mysla napadne to prislovie výborné:
Na psa sverená slanina.

Pánom vyľuchnutým ministrom (Tiszovi atď.)
dobře padne, ministerskú pensiu do smrti fahať.

Jako sme počuli, i daktori mameluci, ktorí sa
bojáf, že pri volbe sa ím masný hrniec prekotí a
rozbije, cheú predostref memovni návrh, aby i able-
gáti fahať mohli pensiu.

Strana Koššuthová vraj už sľúbila vláde, že ju
bude pri prevedení tohoto návrhu podporovať.
To je dobre zaparaťaf si.

Čitateľský spolok budapešťiansky „Otthon“ re-
čený je preplnený ľuďmi z vyvoleného pokolenia.

Založme si i my spolok spisopateľský najprvšie
podmienky budú: Vlamači, krivonosí, šmatľaví páni
sa neprijmajú za členov.

169. §. z návrhu o kuriálnom sudobníetve je
už prijatý. Je on namerený proti kňazom a katolic-
kej mládeži.

Nádherná snemoveň veľmužov, ukážze, že si
nenie odvislá, jako to o tebe tvoji nepriatelia vy-
trubujú.

A vyplatže s drobnými peniazmi toho ministra,
ktorý sa opováži s takým planým návrhom pred
teba vstúpíť.

Nekupujme u Rakúšanov, znie židovského Ma-
darorságu návrh.

Je on výborný, lenže či by nebolo dobre i k
tomu cieľu podpisy sbierať: Nekupujme u židov!

Ľudová a kresťanská tlač (Národné Noviny,
Kresťan, Herkó Páter, Kráľ. sv. Ruženea, Pútník,
Kat. Noviny, Hlásník) prečo by nemohla také pod-
pisujúce hácky rozposlat?

Veľmi sa obávame, že rozširovanie nenávisťi
proti Luegerovi len to má za svoj cieľ, aby si ľud
takým spôsobom antisemitismus počal nevšimať.

To každý musí uznať, že banderium z príležitosti slávnosti millenniumovej sriadený nádherno vypadol.

Keď sa ale opýtame, čo dodalo tej slávnej veci neočakávanú prekvapujúcu skvelosť. Herkó Páter odpovedá, že tá okolnosť, že tam nebolo medzi banderistami ani jedného žida.

Géza Polónyi vo Félegyházi tak zastával židov, že sa títo celkom nafakali, že i ďalej ich bude zastávať.

Félegyháza bude pri voľbách písať tej strane, ktorá písala pri shromaždení.

Ferdinanda Zichyho prezýva tlač nesvedomitá svobodnomyselná voďcom rusov. Prečo? Ponevác je veľmuž Zichy. A či aj ostatní Zichyovci sú voďcovia rusitov? A ktorí ho prezývajú tak?

Ti, ktorých celá existencia z toho pozostáva, že voviedli do Uhorska ruských krivonosých.

Otvorený list.

V Mokrej, dňa 2. júla 1896.

Ctený phán Redaktorko!

S veľikou hradostou som posledné číslo čítať začal, ale som veľmi tvár nahkrivil pri poslednej stránke, phonevác ste tam dhal phán rhedaktorko s thakými thlstými lhiterami, že sha vám nhevyplatí zo 700 čitatelmi nhoviny vychádzať nechávať.

Wie hást? Vhám sa mhá aj vhoľačo vyplatit? Nhá čo stbe vy žhid, abhy stbe mhal aj rhebach?

Photom že mhá khaždý prhedplatiteľ asphoň jednoho predplatiteľa najst, abhy nhovinky mhohly i dbalej vychádzhat.

Gott über de Welt! Čo bhy stbe hádam, thý nhovinky nhám žhidom thak mhilé zakhapat chcel nechaf? Čo by sme my photom ešte leň rhobili, kheby nhás thieto nhovinky nha mhravnú chestu neprivhádzaly.

Theda phrosim i jha sám ctených phánov čhitalefov, že abhy sha namháhal na thlačiarnu, jak aj predplatiteľov zhiskhat čhím najviac, abhy nhám thieto driečne nhovinky nhevyhynuly.

Phrosim aj všetkých mhojích kholegiálnych khaplánov — ale khatolickych len, lebo nhaší žhidovskí khapláni včul nhemajú čhas, phonevác shú nhajviac zha phortášov v nhašom pheknom ausstetlungu, hlen jha nie, lebo mhám mnoho phenez nha vysoké phercenty medzi ľuďmi, thak mi tham neni zapotreby byť, — aby sha usilovali robnit čho hlen mhóžu pre Hergoj Pátra, však im čhisiel thoľko phošlete nha ukhážku zdarma, kholko len phýtať bhudu.

Nhového je veľmi mhálo, len že Kholomanko Thisečko, then starý generál od lhiberálov shi zaskočil:

Nach Grosswardein
Ist gekimmen doj, doj, doj herein . .

a držhal tham e rheč, že všetky khošerové shvine phouthekaly.

I mhám na vñás jednu phrosbu; thy žhidovské judapeštánské nhoviny thak sprosto čhosi pišu o jhakejsi vojne vatikhánskej, čho jha nhemóžem alni phochopit. Wie hást e vojna, khead vo všetkých okresoch v žhidovskom Mađarorságu svätý phokojje, a kñazom zakazujú ña kazateľni kházať a vynaučovat lhud? — za to cheú e vojnu viesť? Tie thruľovci! Há, nemhám rhecht?

Khonečne vám phán rhedaktorko musim sdelit e khomédiu.

Jedhon žhidák sha na mña napháil, že prečo jha thým ghojom thaké rečt dávam, a im thak všetko vysvetľujem. — Nech tha phečená hus khopne rovno dho žhalúdka, shom mu phovedal, a shom ho vyhodil vñon. Theda then trulo mhysli, že khatolik a inoverec mhusia bhýť sprosti a nemsá mať mhušky vo vačkoch. Ná čho su tho psi? Há, nemám rhecht?

Mhój rebe tho bol thiež zo začiatku thaký khujon, a sha thiež na mña jhedovával, ale khead shom mu to rozložil na khóšerovú mhysu, včul je thiež phriateľ Hergoj Pátra, a hovorí, že hlen thakí vykhujonkhováni lhudi shú mu nephriateli.

Phá phá, váš odhání

Slojmo Phinkhas,
khaplán žhidovský.

Prvý zajac.

Pobehaj: „Sto figlov, predsa som len jedného dostal, pravda?“

Horár: No hej i slepá sliepka zazre len niekedy zrnko; ináč ukazze ho sem! Ah však on nenie zastreleny, veď je to zdochnutá prašina.

Sňazinky.

Hovori sa, že naša zem je okruhlá a vždy sa krúti, preto nie div, že tým liberálcom ustavične hlavy sa mütia.

*

Na výstave je všetko drahé, a veľmi osolené — hja nie darmo stalo sa to — aby sme si tisícročnú slávnosť dobre za pamätali i v hlave i v mešci.

*

Na čo sú peniaze dobré? Ten, kto ich nemá, žobre ich, kto ich má, strach má o ne, kto ich mal, má za nimi žiaľ.

*

Cheš-li cudze chyby čítať, vždy začni so svojimi, a tak ti ver času na cudzie nezbudne.

*

Každý čosi bláznivého pri sebe má; a však je den to verejne, druhý potajomky to pri sebe nosí.

*

Vždy dobre jest, na dobrých koňoch sa voziť, podobne vždy v nových šatách chodiť, a dobrého priateľa unovať: žiadna z týchto vecí netrvá dlho.

*

Zrkadlo je falošné: jedným ukazuje jakí sú blázni, druhým jakí su pysní, tretim, jakí by nemali byť.

Keď žid chce byť bizotmánom!

Pred šiestimi rokmi prišiel do Podubočej otrhaný, cundravý karpavý. Tu sa túlal, az sa priženil. Meno mu neviem, ale ho „Kapraným“ volajú. Ani sa nehnevá na to.

Teraz je už nie otrhaný, žena ho oriadila, iba tie oči, tie mu ostaly na pamiatku z prvej vlasti. A už i nagazdoval, má svoj dom, má sklep, predáva dobrý, fajnový a lacný tovar! Dáva za hotový groš, dá i na bradu i na vechisle. A potom je veľmi vľúdny ku ľuďom, poradí každému, vysvetlí úradské maďarské dopisy, číta listy z Pešti od deti, slovom on je dôverník celej obce. Jemu sa verí viacej, než kňazovi.

J pomyslel si raz Kapraný, jako by to bolo, keby sa on tak do úradu dostal, jak veľkú vážnosť a úctu by si on nadobudnul. Myslienka tá ho už viac nepopustila. Snivalo sa mu, že je prisazný, hneď je podrychtár, iste na rok ho rychtárom vyvolia a od potom bude on pán, nedá sa slúžnemu, notára dokope, a sám bude gazdovať. A už ho idú vyvoliť . . . tu sa prebúdil! — — — bol len Kapraný. Nič to za to.

Prišla jaseň, volili sme bizotmánov, stoličných výborníkov. Služný nám natiskal svojich, ale my sme už len pri ľudovej stránke stáli. Bola ešte tretia stránka — Kapravého. Čo rychtár, on bude bizotmán! A jak hortešoval a napájal. Ale čože, keď ho nie veľmi chceli slúchať. Nič to za to.

Tu je deň volby, Kapraný rukama nohama kortešuje, kričí, handrukuje, že on bude bizotmán, on musí byť. V povedomí budúcej hodnosti, hrdo vkročí do volebnej miestnosti, predstaví sa, jako kandidát a pomenuje svojich dôverníkov.

— Vy tu nemáte čo hľadať, okriknite ho predsedu, choďte si do vášho sklepu!

Keby ho bol had uštípol, nebol by chytřejšie vyskočil, nežli teraz. Jeho, budúceho bizotmána tak surovo okriknúť! Začne kričať, že zazaľuje, naučí urážať bizotmána. Páni sa len smejú. — To ho ešte viac rozhoršilo. Nevedel, čo robiť od hnevu. Keď bolo už z komendie dost, dali ho pekne vyvieť, a povedali mu, aby sa nenafahoval, bizotmán nebude, bo byť nemôže lebo — — — nemá ani hlasu, nemá ani vóta.

Keby ste boli chudáka videli, keď to počul. Predtým nosom do hviezd štuchal, teraz sa na perec skrútil. Akoby aj nie, s takej výšiny naraz našiel sa nie v doline, ale v blate.

Tak pochodi žid, keď chce byť bizotmánom — ale nie vždy, len keď mu slúžny neprajným je.

Pepo Levi.

Nákresy strany ľudovej z nedávnych časov.

Ujco Rehor: To je už potom reč, v ktorej ste zastal vlastenectvo katolíckych kňazov, pán Pázmány: v tomto páde pojdeme nielen s vami, lež i za vami. — Pázmány je neodvisliak, to jest chce mať Uhorsko neodvislé od Rakúska; a tieto zásady boli vyhlásené v roku 1848.

—> Anekdoty Herkó Pátra. <—

Jako ty jemu, tak ja tebe.

Istý stoličný pán dovolil si figel s jedným priateľom p. farárom tak, že mu odkázal, že príde k nemu na obed s viac hosťami. P. farár sa prichystal, ale darmo, očakávaní hostia neprišli. No počkaj, veď ja ti to vrátim.

Na druhý deň sa ho pýtal, koľko hostov — že mal?

Nuž bolo siee moc povolaných, ale málo vyvolených, odvetil mu.

O týždeň siel ten istý pán preč. P. farár v treťi deň, keď mal už prísť telegrafoval panej, že príde moc hostov. Pani od ľaku nevedela, čo robiť. Hydina nemala milosrdenstva. Bol zhotonevý obed kvostný. Neprišiel nik naň, len sám farár, ktorý sa sam počastoval a domovú paňu i tesil; snáď pán i s pánmí omeškal vlak, alebo inšia nehoda sa mu stala.

Na druhý deň dorazí pán a dozvie sa o všetkom. Povie k sebe. Predsa ten väčší figel vykázal, jako ja, lebo sa aspoň na odseba objednanom obede na jedol, ja ale nie.

Židovský podvod.

Chlapci si včas rana pred krémou na palcoch pískajú. Šmulo by si rád ešte pospal. Ak ich odozenie, na protiveň mu budú každé rano vrešťať. Zavolá na chlapecov, že im dá pálenky, ba ich aj chváli, že mocne vedia písať.

O krátky čas sa ešte viac chlapecov sohnalo, a pískali, jako železnica. Šmulo sa však neukáže. „Pískaj si sám, židák“, nadávajú mu zklamani chlapeci, a srieknu sa, že viac v blízkosti krémny nezapísknu.

Šmulo pravda-že inšie si nežiadal.

Škola.

Jedna dospelá dievčica vychodila už i tie najvyššie školy v Judapešti.

Keď sa domov navrátila, šla okolo jednej záhrady, v ktorej bola jedna babka, pracujúca s motykou.

Ej však je bujný ten šalát; ohlási sa tá slečna.

Ah slečinko, to nenie šalát, lež sú to zemiaky.

No ano, ja som si na zemiakový šalát myslela.

Besednica.

Žiarlivý manžel.

(Dokončenie).

Ani jedno slovo viac.

A kde je pani? Prezrad ju, lebo beda tebe ináč.

Poselkyňa div nezamdlela, keď uzrela iskry sypajúce oči pána.

Kúpe sa, idiem pre ňu, zavolám ju.

Ani sa len nepohni, ty falošná strapasa. Ani kroka nespraviš ďalej.

Teraz už o všetkom isto vedel. Upodrozrievanie ho len tak obľetovalo.

Nafakaný dverár; viskajúca poselkyňa, zamknutá izba na kúpanie!

Viac dôkazov on ani nežiadal.

Na smrť nafakaú poselkyňu zavrel; on ale s revolverom bežal k izbe na kúpanie, modzgy mu až tak horely od pomsty.

Cez dierku kľúča cheel dnuhá pozret, lenže tá bola zapchaná.

Slyšai ale tiché šeptanie.

Zomreš, ty falošná Dalila! Zomre i väbič. A ďalej počúval.

V celom tele sa zatriasol, keď počul ženu svoju:

Oh jako ťa ľúbim! Ty si verný, mój milý!

Budeš mojim potešiteľom v tomto smutnom živote.

Zabijem ťa, ty had.

Oh, poď sem Augustko, pritúl sa ku mne, mô- muž i tak nenie doma, nebude nás myliť. — Dlhو môžeme spolu byť.

Muž krčovite stískal revolver, a cheel sa vrútiť do izby; predsa ale ešte čakal.

Cheel do vypuknutia zväčšiť svoj hnev, aby tým hroznejší byť mohol.

Ale neboj sa, ty blázonček! Augustko, pokerúe muž odíde, vždy budeme môcť tak tieho čas tráviť... i bozky luskotaly; a to všetko slyšal žiarlivý muž.

Toho už priveľa bolo... rozdrážený hnev manžela vypukol, jak dajaký prival ohňa.

Hrozný hurt sprovádzal zatrasenie dvier.

Zani vykúkla od ľaku: Bože mój, čo-ze to môže byť.

Jednanie čistotné.

Šlojmo Rákóci: Prosím khartu do kúpela.

Tu je: 40 kr.

Šlojmo: Hale povhedeť mi, nhdhal by ste mhi jhu za 25 krajciarov, radši vám o to mienh vhdody zašphním.

Umrete! Umreš ty neverná i s tvojím miláčkom nešťátným.

Ale... oh Bože mój... Rudko!

Ty hád, diabol, neverná opica, maškara falošná.

A tak sa sácal do dverí, že na jedon uder sa dnuka vovalily.

Kde je tvoj miláčik? Ty hád, kde je August? ... reval a kréovite len stískal revolver, jak lev s očima za krvou dychtiacima divajúe sa na svoju manželku.

Manželka v kúpeli vaľakaná stála a hanbila sa, že v takom obleku musí stáť pred chlapom.

Na volanie mena Augusta jedon psiček vyskočil z jedneho kútika; a počal brechať na rozpadjeného pána.

— Oh pane — plakala od bolesti a hnevu pani.

— Vy ste sa zbláznil... vaša žiarlivosť už nie k vystaniu.

Tu je August, ten miláčik — zabite ho tedy, — ja ale sa na každý pád ku svojej matke navrátim!

Pána jakby s chladnou vodou boli obľiali.

Pre voličov.

1.	5.
Liberálca sľúby,
Zhmité jako háby,
Vtedy ti sľubuje
Keď sa kortesuje.	Čo chceš odomňa,
Rekne ti, sedliaku
A či som ti nedal
Už dost na pálenku!
2.	6.
A keď ho na koňa
Pevne už posadil,
Vtedy sa ti smeje,
Že fa prekabátil.	Ja som si za toto
Kúpil tvoje votum:
A preto choď s Bohom
Odomňa; sme punktum.
3.	7.
Nepozná fa viacej,
Jako už voliča,
Jak sa mu neklanás
Poradí sa bica.	Ty zklamany volič
Čo si teraz počneš,
Zdáliš ešte teraz
Im tiež na lep sadneš?
4.	8.
Keď ho dačo prosíš,
By v prospech na sneme
Za teba čo robil,
Vtedy fa vysmeje.	A keď fa zkúsenost
Ešte nenauci,
Potom sa nežaluj
Že fa bieda muči.

Mentúz.

Dobrý znak času.

Liberálci nektorí z namestovského okresu priateľom ľudovej strany psov začínajú otravovať. Nuž keď sa im toto remeslo tak zapáčilo, nechže ho sprovádzajú, veď i tak sú len na toto súci, na inšie veru nie.

Jäger.

S hlúpou prekvápenou gambou sa díval na Augusta... na miláčka... psička.

Teda tento... tento... tento... pes? bedákal trojakým bolästiľným hlasom.

Pani ani nepozrela naňho, lež si hodila na plecá hodný kepeň — vbelha do svojich izieb, rozkázala zapriaľnúť do svojho koča, a tam tá.

Pán letel za ňou; a tak dlho plakal, bedákal, prosil, sľuboval, prisahal sa — až konečne pani mu to zabudla a odpustila a do jeho bydlísta sa navrátila.

Cez dakofko dní taký bol, že sa príklad by si ho mohli vyvoliť aj tí najlaskerejší a najmúdrejší manželia.

Lenže žiarlivosť je taká choroba, ktorá sa nedá vyliečiť; premene tak vystavená, jak čas aprilový.

Na tretí deň zas staré pomery panovaly v tom dome, pán zostal žiarlivým, pani nariekala, psík ale brechal.

J. N. J.

Zartová obrázková hádka.

Každý je na to zvedavý,
Kde je učiteľ ospalý.

(Nech sa páči najst ho.)

Odkazy Redakcie.

Jablonecský. Veľmi vdáčne uverejníme i terajšie riadky vaše, bárs rozprávky, besednice, rozmary lepšie by sa hodily do našich noviniek. Len na pred.

Okolo. Tlačové chyby sa v každých novinách najdu. To je celkom prirodzená vec, že v takých novinách je ich mien, ktorých redaktor nemá iného zamestnania, lež novinkárstvo je jeho chlebom a povoláním.

Šipkové. Ze tá baba tak vyceruje zuby, keď ju na dobrú cestu chcete napraviť, to je znak zátvrdilosti. Obráťte sa ale na vašeho pána podrychtára, to je obratný a svedomitý človek, možno, že vám bude vedieť dačo múdreho poradiť.

Lopašov. Vyskočil. Je pravda, že váš pán farár tu bol nedávno, ale do našej izby sa neuponižil, a tak nebolo príhodného času a miesta vaše siadosti na rievicu dať. Čo sa kalendára týče, nechajte to len na vášho horlivého pána, však vám on všetko obstará, vám len pačené poluby poletia do huby.

Odspek. Podkaplán. K vášmu úradu len blahoželat môžeme, o takom sme doposiaľ ešte nevedeli. Veľmi už verím, že čím je človek starší, tým viac vie; čili že čím sú fúzy dlhšie, tým je väčší hruh vedy.

Nové Mesto pri Váhu. Nevieme, toľko škol sme nevychovali, aby sme vedeli, ktorý siflikár je najstatočnejší.

Kocurice. Potravné spolky viac stoja, nežli vzájomné pomocienie.

Poproste vášho pána podučiteľa, aby dľa vašich modzgov na papier hodil tie kunsty.

Prosíme všetkých čitateľov, aby toto číslo mnohým dali čítať, a k predplateniu ich nahovárali; zo sedemsto predplatkov nenie možno všetky útraty potrebné zaokryť. Chce-li ctené obecnstvo, aby tieto novinky i ďalej vychádzaly, musí každý jedon predplatiteľ aspoň ešte jedneho ziskaf; zvláste ruženské a čitateľské spolky prosíme, aby na naše novinky si predplatily.

Oriešky k rozlúšteniu.

Nástroj rovný na konci s a,
Skrz ak skriviš na pol krúha.
Miesto s daj z do stredu:
Zviera spomnieš, čo má bradu.
Keď sa tak, jak družé, končí:
Chýrený to jazdec ruský.

Rozlúštenie.

(K predošlému číslu 27.)

To boly: stará matka, matka, deťra, vnúčka a dve deti vnukyčné. Spolu len šesť osôb.

Milodary

na tlačiaren „Herko Pátra“ zaslané.

20 kr. dal Ján Kollár a 50 kr. Jozef Pavúk
Odním, o Bože, im pliağı všetkých múk.
20 kr. Ján Toman a tiež toľko Pavel Kollár.
Vidieť, že každý z nich je prajný štedrár.
10 kr. Anton Michelič a 20 Juraj Stacho.
Ani tu, ani na druhom svete nemajte nič so strachom
Herko Páter, vam pekne ďakuje,
A všemôžné blaho zo srdea vinšuje.

Majiteľ a zodpovedný redaktor:

Jufo Markoš.

Hlavný pracovník: Napoleon Janda.

Prosba.

Prosíme ctené čítajúce slovenské obecnstvo, aby nezťažovalo si niekedy niečo nám do redakcie zaslať, aby sme to v našom časopise mohli uverejniť. Veľmi sa hodia nám anekdoty, humoristické rozprávky, humoristické verše, menovite ktoré sa týkajú vyvoleného národa. Môžu byť karhané aj vidiecke liberálne časopisy, a iné tým podobné firmy. Prosíme teda nie len hmotnú, ale aj mravnú podporu, aby náš časopis mohol byť čím zábavnejší a aby mohol tým lepšie všetkým slušným požiadavkám vyhovieť.

S hlbokou úctou

Redakcia Herko Pátra.

„Herko Páter“

ktorý je už aj po teraz vo veľkých rozmeroch rozšírený po hornom Uhorsku, prijíma

oznamy, inseráty

za veľmi ľavné ceny.

Jedna celá tlačena strana stojí len 10 zl. pol str. 5 zl., štvrt str. 2 zl. 50 kr.

Menšie inseráty dľa priestoru pomerne platené tiež prijímame.

Inseráty sa prijímajú vo vydavateľstve:

Budapešť, Zsibárus-utca 7. szám.